

Felcsúti Hírlap

2023. május, XII. évf., 5. szám (129.)

Gyermeknap Ujjlenyomat, sugárcső, Cira kutyus

Óvodai kalandok a rendőrökkel és a tűzoltókkal

Riport

Berecz Botond és a solymászat
évezredes hagyománya

Képriport

Vál-völgyi Zsúr: telt ház a környék
legnagyobb fesztiválján

Bemutató

A felcsúti Füttyölős táncgyűttes
a Vál-völgyi Zsúron

Májusi tartalom

3

Képriport

Vál-völgyi Zsúr: telt ház a környék legnagyobb fesztiválján

6

Bemutató

A felcsúti Fűtyülős táncgyűttes a Vál-völgyi Zsúron

10

Díszszemle

Ballagás a felcsúti Letenyeyben

14

Arcvonás

Találkozás Szilágyi Enet óvodapedagógussal

16

Gyermeknap

Óvodai kalandok a rendőrökkel és a tűzoltókkal

20

Riport

Berecz Botond és a solymászat évezredes hagyománya

24

Mesesarok

A mogorófa

26

Konyha

Gyümölcsleves és bulgursaláta

27

Kert

Nyári metszés

28

Harangszó

Mire jó a zarándoklat?
A lélek, mint a szél

30

Mozaik

Képriport Nyárköszöntő sziszsegés

Vál-völgyi Zsúr: telt ház a környék legnagyobb fesztiválján

Minden képzeletet felülmúlt a pünkösdkor immár hetedjére megrendezett Vál-völgyi Zsúr, amelynek ezúttal is az Alcsúti Arborétum csodavilága szolgált helyszínéül. Idén még a tavalyinál is jóval többen, több tízezren látogattak el a környék legnagyobb zenei, gasztronómiai, kulturális és kézművesforgatagába, amely az elmúlt évek során igazi fesztivállá nőtte ki magát, olyan népszerű fellépőkkel, akik már nem csupán a Vál völgyéből, de szerte az országból az egykori kastélyparkba vonzzák a zsúrozni vágyókat. Az élénk programkínálatnak hála 2023-ban telt házzal robbant be a nyár az arborétumi kavalkádba.

Ha már pünkösöd, stílszerűen forgószeleként „sepert végig” a Vál-völgyi Zsúr hazánk egyik legrégebbi és legszebb angolparkjában, az Alcsúti Arborétumban – tán még maguk a szervezők sem számítottak arra, hogy minden eddigénél többen kerekednek majd fel, csak azért, hogy részesei lehessenek a nyüzsgő programsorozatnak. Idén olyan sokan látogattak el a zenei, kulturális és gasztrofesztiválra, hogy még az egykori kastély melletti nagyrét sem adott kellően nagy teret a zsúrozók befogadására. Olyan – ingyenesen végigtombolható – koncertek várták a rajongókat, amelyek – borsos áron – a fővárosi Papp László Sportaréna-t is könnyűszerrel megtöltenék. A fellépők között – két színpadon – minden korosztály megtalálhatta a kedvére valót, a „zsúri muri” közönségét Azahriah, ByeAlex és a Slepp, a Bagossy Brothers Company, T. Danny, Charlie, Fenyő Miklós, Kis Grófo, Korda György és Balázs Klári, Nótár Mary, Janicsák Veka vagy épp Radics Gigi szórakoztatta. A fellépők sorában bemutatkozhattak a helyi és a környékbeli tehetségek is: a mieink közül az Endresz György Általános Iskola, a Fűtülős táncsoport és Dánél Katica produkcióját is megcsodálhattuk. De persze a helyi manufaktúrák termékei is helyet kaptak az arborétumi forgatagban, a mindenféle finomságot kínáló „gasztrofaluban” pedig bárki jóllakhatott. A „játéktér” ugyancsak számos kalanddal hívogatta a családokat, akik akár a Rippel-cirkusz varázslataiba is bepillanthattak. A kápolna mindeközben egészen különleges kiállításnak adhatott otthont: Ágh Gyula festőművész és Fekete Ildikó tojásíróművész alkotásai mellett a Felcsúti Hírlap kiválasztott meséi és a hozzájuk tartozó illusztrációk, avagy Feketéné Schneider Mária és Csepeliné Okszana munkái is helyet kaptak. A pünkösdi arborétumi zsongást tekintve nem túlzás hát kijelenteni: a Vál-völgyi Zsúr az eddigi mindössze hét „életéve” során a környék legnagyobb fesztiváljává vált.

Nagy Enikő, fotó: Talentis Event and Marketing

Bemutató Örömtánc – közösségben

A felcsúti Fütyülős táncgyűttes a Vál-völgyi Zsúron

Hazánk táncagyományának legjellemzőbb lépéseit álmódta koreográfiává a felcsúti Fütyülős táncgyűttes, amely a Vál-völgyi Zsúr fellépőinek egyike volt. Szatmári, bogyiszlói, széki verbunkos – az Alcsúti Arborétum évszázados meséket őrző fái között keltek életre a tradicionális magyar táncok, s a felcsúti fiatalok mozdulataikkal szinte már beszéltek: a tánc nyelvén kulturális örökségünk és a közösség megtartó erejét regélték el.

Hétről hétre zeneszótól és tánclépések robajától, fiatalok kacagásától hangos a felcsúti Faluház, amely a Vál-völgyi Zsúrt megelőzően is otthont adott a Fütyülős táncsoport egyre sűrűsödő próbáinak. Csatlós Horváth Brigitta és társai csaknem éjt nappallé téve járták, hogy tudásuk legjavát vihessék színpadra a Vál-völgyi forgatagban – táncuk, amely alighanem ősi húrokat pendít meg mindannyiunk lelkében, nagy sikert aratott. 2015-öt írtunk, amikor megalakult a felcsúti táncsoport. „Egy hagyományos szüreti bál alkalmával jöttünk össze, s úgy esett, hogy együtt is maradtunk – meséli Brigi, a táncgyűttes alapítója, vezetője és koreográfusa, aki korábban éveken át tanította a felcsúti gyerekeket táncolni. – Mindig ott volt a vágyaim között, hogy a felnőttekből is táncközösséget formáljak. Kezdetben még csupán néhányan voltunk, de mostanra már kilenc állandó páruk van, többségükben felcsútiak, de akadnak közöttünk alcsútiak is. Vannak, akik korábban is táncoltak falusi egyesületekben. Igazából mindig volt táncsoportja a falunak, a néptánc jelen volt a helyiek életében, a hagyományt folytatva ezért is hívtuk életre a Fütyülős táncgyűttest, amelynek nevét a pálinka ihlette, elvégre mulatság közben a jókedv, a magyar virtus elengedhetetlen. A felcsúti önkormányzat támogatásának köszönhetően mostanra csodaszép népviseletünk is van, amelyben még inkább öröm táncolni.”

Dunántúli, rábaközi, szatmári, széki, bogyiszlói, déalföldi – íme, táncgyűttesünk repertoárja. A párok hente akár kétszer is összejönnek gyakorolni – általában

késő délután, hiszen napközben mindenki a munkahelyén áll helyt. Van, hogy egy-egy próbán ott az egész család, s a gyerekek a táncoló szülők körül kergetőznek, de megeskik, hogy ők maguk is ropják – a Csatlós csemeték voltaképp a Fütyülős táncgyűttestel együtt cseperednek fel. „Nagyon örülünk, hogy egyre több közöttünk az egészen fiatal, olyan tizenévesek, akik megéreztek valamit a magyar néptánc varázsából – árulja el Brigi. – Mindannyian amatőrök vagyunk, nincs komolyabb táncos múltunk, nem célunk, hogy tökéletes koreográfiákat mutassunk be. Egyszerű, mégis látványos lépéssorokat állítunk össze, tartva magunkat a hagyományokhoz, s bár igyekszünk egyre jobbak lenni, a lényeg, hogy tánc közben jól érezzük magunkat. Az, hogy táncolhatunk, számunkra valóban öröm, de ugyanilyen fontos az is, hogy együtt lehetünk. A táncnak köszönhetően igazi közösséggé kovácsolódtunk. Olyan társasággá, amely miatt már önmagában megéri próbákra járni. Arról nem is beszélve, hogy a közösségünkkel és a táncunkkal egy ősi hagyományt éltetünk.” A Fütyülős táncgyűttest a Vál-völgyi Zsúron túl különféle helyi és környékbeli közösségi programokon, rendezvényeken is láthatjuk – Brigiék évről évre ott vannak a szüreti felvonuláson vagy épp a falunapon, bál keretében ünneplik a Katalinokat és az Erzsébeteket, fellépnek a nemzeti ünnepeken szokásos megemlékezéseken, sőt, meghívást kaptak a Székely Góbé Találkozóra is – így viszik hírét a felcsúti táncos közösségnek, a tánc szeretetének.

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Diszszemle A kapu előtt

Ballagás a felcsúti Letenyeyben

Ifjabb társaik sorfalat állva fogadják őket, a Gaudeamus igiturt énekelve közöttük vonulnak be a Puskás Akadémia sportkomplexumába, s meg sem állnak egészen a pulpitusig. A szalagavatót követően újból ők vannak főszerepben, fiataljaink, akik ezúttal búcsúzni jöttek – megmutatjuk, milyen volt iskolánk, a felcsúti Letenyey ballagási ünnepe.

Miután még egyszer, utoljára körbejárták iskolájuk folyosóit, a Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium, Technikum és Szakképző Iskola ballagási ünnepségének otthont adó, díszbe öltözött Puskás Akadémia Sport- és Konferenciaközpont felé vették az irányt, ahol már várták őket a tanárok, diáktársak, szülők, testvérek, rokonok, barátok. A végzős osztályok bevonulását követően imádsággal és szentírási gondolatokkal vette kezdetét a májusi ünnep. „Hiszen nincs itt maradandó városunk, az eljövendőt keressük” – a Zsidókhöz írt levél gondolatát Cseh Kornél katolikus hitoktató bontotta ki: „Talán otthonotok volt ez a település, ez az iskola, de most itt hagyjátok, hogy a nagyvilágban keressétek a boldogulásotokat. De van egy örök hazánk, amelyet valójában keresnünk kell, merthogy mindenkinek Isten formájú úr van a lelkében. Hiába tömködünk bármivel, egyedül Isten töltheti be egészen. Kívánom, hogy találjátok meg azt az eljövendőt, amely nem pár évtizedig tart csupán, hanem mindörökké.”

„Amíg él, el nem felejt, hogy a múltat ki nem tépheti szívéből...”, „Álmodtam egy világot magamnak, itt állok a kapuja előtt...”, „A kör közepén állok, körbevesznek jó barátok...”, „Annyi mindent kéne még elmondanom, s ha nem teszem, talán már nem is lesz rá alkalom...” – az elmúlt éjszaka szerenádjai során felhangzott klasszikusok sorait citálta Bányai György iskolaigazgató, aki ezúttal is személyre szabott gondolatokkal készült a ballagóknak, s bár beszédét jócskán fűszerezte humorral, a végére ő maga is érzékenyült az Ismerős Arcok slágerét idézve: „S bár a lényegét még nem értheted, amíg nem éltél nehéz éveket, hogy történjen bármi, amíg élünk s meghalunk, mi egy vérből valók vagyunk.”

„Most ti vagytok a főszereplők, minden értetek van itt, s akik jövőre jönnek az iskolába, már csak a tablótokat fogják látni, sajnálom őket, mert ti vagytok az eddigi legjobb felsős korosztály” – fogalmazott a búcsúztatók nevében Juhász Emese. A búcsúzóik képviseletében pedig Igriczi László köszönt el az iskolától: „Épphogy megérkeztünk, máris véget érnek a középiskolás évek, nem is lehet szavakba foglalni az elmúlt négy esztendő. Köszönet mindazoknak, akik igyekeztek embert faragni belőlünk, csodás emlékekkel hagyjuk magunk mögött a Letenyeyt, kívánjuk, hogy az itt maradók kívánságai úgy teljesüljenek, mint a mieink.”

Becseiné Kárándi Ibolya a végzős osztályfőnökök gondolatait tolmácsolta: „Az olyan ünnepélyes pillanatokban, mint a ballagás, megtorpanunk. Megálunk, mert tudjuk, nem tér vissza ez a pillanat, amely valóban ünnep, nem futószalagon gyártott, hanem egyedi darab, értékes, különleges. Valami lezárul, immár véglegesen. Ám az nem lehet, hogy nyomtalanul múltjon el négy esztendő, hogy ne adjon mércét, viszonyítási pontot. Élhető és élni érdemes életet kívánunk hát.”

Az ünnepi beszédek után következett a legjobbaknak járó elismerések átadása. Kimagasló tanulmányi eredményükért, kiemelkedő szakmai vagy épp közösségi munkájukért többen könyvtalványban részesültek. Végül az egyes osztályok képviselői a hagyományoknak megfelelően felkötötték az iskola zászlójára a szalagjukat, amelyen egy-egy általuk választott, a többieknek örökölt hagyott idézet szerepel. Iskolánk ballagási ünnepe a virágcsokrok, lufik ajándékozásával és persze a családi fotók elkészítésével ért véget.

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Arcvonás „Az óvoda az igazi közegem”

Találkozás Szilágyi Enet óvodapedagógussal

„Gyermekeként sokat gondolkodtam azon, hogy mit is szeretnék csinálni, mi lenne az igazán nekem való hivatás, s már általános iskolás koromban biztosan tudtam, hogy ha nagy leszek, óvónő leszek – meséli Szilágyi Enet. – Mindig nagy álmodozó voltam, sokszor gondoltam rá, hogy olyan jó lenne kipróbálni ezt is, azt is, s különösen vonzott az óvoda világa, sokszínűnek láttam, a gyerekeket pedig mindig nagyon-nagyon szerettem. Tudatosan választottam gimnáziumot, kimondottan olyat, amely már a pedagógusi pályára készít fel. Azért is jelentkeztem oda, hogy lássam, valóban nekem való-e ez a hivatás, érdemes lehet-e később ebbe az irányba indulni tovább. Már középiskolás diákként is a Kastély Óvodában voltam gyakorlaton, s már akkor azt éreztem, hogy az óvoda az én igazi közegem, az óvodás korú gyermekek állnak hozzám a legközelebb. Így aztán elhatároztam, hogy óvodapedagógus leszek.”

Enet a Károli Gáspár Református Egyetem Pedagógiai Karán tanult tovább, ahol kiváló alapokat kapott az óvodapedagógusi pályához: „Remek képzésben részesültem, különösen jó volt a pszichológia, de az irodalmi-anyanyelvi nevelés és a környezeti nevelés is meghatározó volt számomra. A Mészáros Alapítvány ösztöndíja rengeteget segített a tanulmányaimban, a támogatásnak köszönhetően szakkönyveket vásároltam, olyanokat is, amelyek nem voltak kötelezők, csak hogy a tudásomat bővítssem. S mindazt, amit az egyetemen megtanultam, az óvodában is tudom kamatoztatni. A tanulmányaimat lezáró nyolchetes szakmai gyakorlatot is a felcsúti óvodában töltöttem, így már akkor sok mindent megtapasztaltam – megismerkedtem a gyere-

rekekkel és az óvónőkkel is, akik közül többen egyébként már akkor is itt dolgoztak, amikor én magam voltam ovis. Merthogy annak idején én is a Kastély Óvodába jártam, a szívemnek különösen kedves hát ez az intézmény.”

Enet gyakornokként van jelen óvodánk életében, a két-éves időszakot követően szerezhethet minősítést. „Egyelőre kevesebb óraszámban dolgozom, így több időm van arra, hogy ismerkedjek az óvodai dokumentációkkal, s felkészüljek a foglalkozásaimra, megalkossam a saját eszköztáramat – árulja el. – Somogyi Judit a mentorom, aki rengeteget segít nekem. De rajta kívül mindenki más is nagyon segítőkész, ha kérdésem van, bármely kollégámhoz fordulhatok. Ez rendkívül sokat jelent. Ha a hitvallásomat kellene megfogalmaznom, azt mondanám: a legfontosabb, hogy szeressük a gyerekeket, illetve azt, amit csinálunk. Másképp nem lehet. Arra törekszem, hogy minden gyermeket egytől egyig megismerjek, s azon vagyok, hogy segítssek nekik észrevenni a bennünket körülvevő világ apró csodáit, de rá kellett jönnöm: ebben sokszor inkább ők segítenek nekem. A foglalkozásaimban a művészeti nevelés nagy hangsúlyt kap, nap mint nap mesélek a gyerekeknek, s a jövőjük érdekében próbálom a környezettudatos szemléletre nevelni őket. Én magam is úgy próbálok élni, hogy óvjam a földet. Szeretek rajzolni, festeni, olvasni, írni. Ha csak tehetem, a regényeimben dolgozom. Többnyire fantasyket írok, enyhébb romantikus szállal. A lényeg a képzelet.”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

„Rábíznám az unokáimat”

„A szakmai gyakorlatát követő záróvizsgán Enet olyan szép foglalkozást állított össze a gyerekeknek, hogy már akkor azt mondtam neki: szívesen látnánk a Kastély Óvoda és Bölcsőde pedagógusainak csapatában – fogalmaz Bárányosné Edit óvodavezető. – Nagyon örülök, hogy találkoztak az elképzeléseink, s ő is itt képzelel a jövőjét. Úgy gondolom, mindig jó fiatalítani a társaságon. A fiatalok hozzák magukkal az új ötleteket, a lendületet, az energiát, a pozitivitást. Enetet azonnal befogadta a közösségünk, s igyekszünk őt támogatni, főként lelkesíteni, bátorítani. Szeretem, hogy ilyen kedves, finom lélek. S azt vallom, hogy a gyerekek éppen olyanok, mint az óvó néni. Ha valaki ezzel a kedvességgel, bájjal, csendességgel foglalkozik a gyerekekkel, akkor olyanok lesznek ők is. Ezt meg is tapasztaltam Enet esetében. Meglátszik a csoporton, hogy ő van velük. Ha azok szeretnek, akikkel dolgozol, akkor biztos lehetsz benne, hogy jól csinálod. Enetet minden gyerek nagyon szereti. Ennél jobb visszajelzés nem kell. A tudása és a lelkesedése egyaránt megvan ehhez a pályához. Bízom benne, hogy hozzám hasonlóan ő is évtizedekig nevelgeti majd a felcsúti gyerekeket. Őszintén mondom, szívesen bíznám rá az unokáimat.”

A felcsúti Szilágyi Enet alighanem a leghálásabb hivatást választotta magának, amikor óvónőnek állt. Küldetésének tekinti, hogy segítse a gyermekeket a világ apró csodáinak felfedezésében, ám bár még csupán pályája elején jár, máris rádöbbsent: a gyermekek többen segítenek neki az élet dolgaira való rácsodálkozásban, mint ő nekik – a rábízottak lettek hát legnagyobb „tanítói”. A Kastély Óvoda és Bölcsőde fiatal óvodapedagógusa, a Mészáros Alapítvány korábbi ösztöndíjasa mesélt pályaválasztásáról és az óvoda különleges világáról.

Gyermeknap Ujjlenyomat, sugárcső, Cira kutyus

Óvodai kalandok a rendőrökkel és a tűzoltókkal

Míg emitt ujjlenyomatokat vesz Vali, a nyomozó, addig amott Rudi, a kutyas járőr vezényletével, a gyerekek fürkésző tekintete közepette elrejtett játékok nyomába ered Cira, a szolgálati németjuhász kutya – alig fél perc, s már meg is van a keresett kislabda. Egy helyütt egy tűzoltó szerkocsi parkol, másutt pedig egy rendőrségi csapatszállító. Ovisaink felsorakoznak a színes játékmotorokkal, hogy Eszter rendőr százados útmutatásával végigjárják a kialakított közlekedési pályát – ezúttal a gyerekek biztonságos és szabályos közlekedésre nevelése állt a Kastély Óvoda és Bölcsőde gyermeknapjának fókuszában.

Május utolsó vasárnapjának közeledtével különleges programnak adott teret a Kastély Óvoda és Bölcsőde parkolója, ahová – szolgálati teendőikből a felcsúti gyerekek kedvéért egy kicsit kiszakadva – „kivonult” a rendőrség és a tűzoltóság is, hogy bepillantást engedjenek a munkájukba, s játékos módon segítsék a gyerekeket abban, hogy a gyalogos és a kerékpáros közlekedés alapvető szabályait jól az emlékezetükbe vessék. Túl azon, hogy a hatalmas puzzle kockák egymásba illesztésével ovisaink megismerhették a legfontosabb jelzőtáblákat, a játékmotoros ügyességi verseny keretében próbára is teheték újonnan megszerzett tudásukat – a közlekedési pálya akadályai közötti szlalomozásban „Eszti néni” volt a segítségükre. „Örömmel fogadtuk el a Kastély Óvoda és Bölcsőde felkérését, hogy a magunk módján tegyük színessé a gyerekek számára ezt a napot – fogalmazott Eperjes Eszter rendőr százados, aki nem mellel Felcsúton él a családjával, s a kislánya ide jár óvodába. – Úgy vettük észre, hogy a gyerekek és az óvó néni is nagyon várták, hogy jöjjünk. Hisszük, hogy nem lehet elég korán kezdeni a biztonságos és szabályos közlekedés alapjainak az elsajátítását, ezért hoztunk magunkkal közlekedési pályát. Bízunk benne, hogy egy-egy tábla ismerete, akár csak tudni azt, hogy hol kell megállni, olyan alap, amelyre később építeni lehet.” A közlekedés témája nem csupán a rendőrségi kisokos során, de a csoportfoglalkozásokban is visszaköszönt az óvodában, ám a rendvédelmi kitelepülés még sok más érdekességet tartogatott a felcsúti gyerekek számára.

Az óvoda udvarán Rudi, a kutyas rendőr és hű társai, Cira és Rökkó, a speciális szolgálati németjuhászok várták a kicsiket. „Keresd!” – hangzott a parancs-

szó, s Cirának több se kellett, máris nekiindult, hogy kiszagolja az ovisaink által elrejtett labdát. Míg ő keresgélt, addig Rökkó boldogan hempergett a fűben, élvezve a gyerekek simogatását – mindkét ebet kölyökkorában választották ki, az alkalmasságit és a kiképzést követően váltak szolgálati kuttyává. Az egyik standnál Vali „varázsolt”: jól bekenték kézkrémmel a kezecskéket, odanyomták egy papírra a kicsi tenyereket, majd előkerült a vaspör és az ecset, s már is kirajzolódott az ovisok egyedi kézlenyomata. Közben Vali azt is elmesélte, hogy ő már gyermekkorában is rendőr akart lenni, sőt, nagyratörő álmaival még a Zsaru magazinban is szerepelt. Hosszú volt a sor a tűzoltóautónál is, amely egy igazi bevetési gépjárműfecskendő – nemcsak a felszerelését fedezhették fel a gyerekek, de a sugárcsővel és a tömlővel akár „tűzet is olthattak”, már ha nem a rendőrségi csapatszállító mikrobuszban viháncoltak épp. „Vannak élethelyzetek, amelyekben a tűzoltósággal kéz a kézben dolgozunk, egymásra vagyunk utalva, együtt mozgunk, ezért érkeztünk ide is együtt – mondta Eszter. – Egy ilyen kitelepülés során a tűzoltók és a rendőrök munkáját is megismerhetik a gyerekek, testközelből láthatnak bennünket, beülhetnek a járműveinkbe, kipróbálhatják a felszerelésünk egyes darabjait. Azért is örülünk, hogy itt lehetünk, mert nagyon fontosnak tartjuk, hogy bevésődjön a gyerekek fejébe, hogy mi értük vagyunk. Ha rendőrt látnak, nem kell megijedniük, azért vagyunk, hogy segítsünk, ha baj van.” Az ovis gyermeknap Csepeli Árpád jóvoltából idén is fagyizással ért véget, az óvodától pedig buborékfújót kaptak ajándékba a gyerekek.

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Riport „Emeli az ember lelkét”

Berecz Botond és a solymászat évezredes hagyománya

Leülünk az egykori kúriaépület ősfás parkjának padjára, madara, a vörösszárnyú ölyv helyet foglal a támlán, s miközben beszélgetünk, figyelmesen szemléli, hogy mi történik körülötte. Méltóságteljes megjelenése miatt az ember alig tudja levenni a szemét róla – csodálatos madár. Nem sok időbe telik, mire felborzolja a tollait, felhúzza az egyik lábát, testbeszéde azt üzeni: jól érzi magát. Berecz Botond mintegy hét éve szerezte be első vadászmadarát, és lett aztán solymász. Madara, illetve a solymászat több ezer éves mesterségének gyakorlása magyarsága megélésében segíti. A solymászat 2012-ben került fel az UNESCO reprezentatív listájára, s 2013-ban, épp tíz esztendeje lett része a hungarikumok gyűjteményének is. A Föld napjának „testvérünnepén”, a madarak és fák napján – ragadozó madara társaságában – a váli solymász múltunk élő kulturális örökségéről mesélt.

A lovas íjásztól a solymászatig

„Azzal kezdődött minden, hogy komolyabban elkezdett foglalkoztatni a magyarság eredete – fog bele történetébe Berecz Botond. – A harmincas éveim közepén jártam, amikor bekerült az életembe a lovas íjászat, s magam körül csupa fiatal srácból szerte az országból hagyományörző csapatot, úgynevezett tizedet építettem. Korhű felszerelést és fegyverzetet, fanyergeket és bőrvérteket készítettünk, hogy kiképzett lovainkkal azt a történelmi korszakot idézzük meg, amikor még hunoknak hívtak bennünket. Idővel még inkább hajtott a kíváncsiság, hogyan éltek, gondolkodtak, kik voltak az őseink, magyar-ként szerettem volna elhelyezni magam a világban, s kedvet kaptam ahhoz, hogy legyen egy vadászagaram, majd egy vadászmadaram. Fiatalkorom óta vadászom, az alap tehát megvolt. Az édesapám pedig Válon és Tabajdon körzeti állatorvosként működött. Egyszer hozzánk került egy héja, amelynek már a látványa is erős benyomást tett rám. Ahogyan az is, hogy gyermekkoromban a fővárosban láttam egy solymászt, aki a madarával felszállt a hatos villamosra – érdekes jelenség volt abban a közegben. A végső lökést a későbbi mesterem, egy másik lovas solymász adta meg, aki arra kért, készítsek neki nyeret. Szerettem volna átérezni, milyen egy vadászmadár gazdájának, társának lenni, elvégre a solymászat hagyománya épp olyan ősi, mint a lovas íjászat, s így szintén a múltunkhoz, az eredetünkhöz visz közelebb. Így történt, hogy lett egy ragadozó madaram, amely olykor lovas íjászat közben is ott volt a kezemen, a kettőt összekötöttem.”

Hogy lehet valaki solymász?

A solymászat több ezer éves múltra tekint vissza, egyszerűen hozzátartozik a magyarsághoz. Ragadozó madárral történő vadászatot jelent, egy életformát és azt az élő közösséget, amelynek középpontjában a solymászat áll. Magában foglalja a ragadozó madarak és a természet szeretetét, védelmét, a vadászat ismeretét, a vadászmadarak idomítását, tenyésztését, nevelését, valamint a solymászat történetének feltárását, a hagyományok ápolását, az ősi tudás átadását, a solymászat képviselőit, népszerűsítését. Nem csupán a sólymokkal való vadászatot jelenti – más idomított ragadozó madarak, a héja-, az ölyv- és a sasfajok is használhatók vadászatra. „Magyarországon a solymászat csak szigorú jogi keretek között gyakorolható – árulja el Botond. – Túl azon, hogy a madár beszerzése sem egyszerű, a vadászati vizsga mellett szükség van természetvédelmi vizsgára, amelyet nem könnyű letenni, s csak évente lehet megpróbálni. Ezután következik a külön solymászati vizsga, amely elméleti és gyakorlati részből áll. Kezdeként a hazánkban előforduló ragadozó madárfajokat kell felismerni. Az írásbeli után van egy szóbeli, amelyen számot kell adni az ismeretekről. Majd a gyakorlati rész a ragadozó madárral való munka bemutatását jelenti. S a tanonc mindeközben hosszú hónapokig egy mester gondoskodásában pallérozódik.”

Történelmi kisokos

A magyar solymászat története voltaképp népünkével egyidős. Eredetmondánkban Emese ősanynkat egy sólyom termékenyítette meg – a magyar legendárium ősi jelképének, a turulmadárnak a képét kétségkívül a kerecsensólyom ihlette. A solymászok annak idején királyi

udvarnokok voltak, feladatuk volt a sólymok befogása, a fiókák nevelése, a madarak betanítása, gondozása. Eleink az adót is sokszor sólyomfiókákkal fizették meg. A XVII. században még javában solymásztak a nemesi kúriákon és a főnemesi uradalmakban, a királyok közül 1723-ban még IV. Károly üzte ezt a mesterséget, amely ezután – minden bizonnyal a löfegyverek megjelenése miatt – kiveszett a magyarok életéből. „Holott a sólyommal való hagyományos vadászat a legkíméletesebb vadászati módnak számít, mert amíg a modern löfegyverrel vadászó vadász sokszor csak megsebesíti a vadat, szenvedést okozva az állatnak, addig a vadászmadár vagy elejti, vagy nem, s ha nem, akkor a vad sértetlenül menekül el – magyarázza Botond. – A vadászat szempontjából kétféle madarat különböztetünk meg: vannak a magasan pedzők, mint a sólymok, amelyek nagy magasságból ütik le a vadat, és vannak az alacsonyan pedzők, mint a héjak és az ölyvek, amelyek a kézről startolnak. Ahhoz, hogy a madarunkból a maximumot hozzuk ki, a reptetésével és a táplálásával megfelelő kondícióban kell tartanunk.”

A turul

Részlet Alfred Brehm Az állatok világa című munkájából (1876)

„Ez a legendás madár volt a krónikások szerint Etele hun király hadijelvénye. Jelentősége az, hogy a keleten a vadászatra betanított sólymok oly becsben állottak, hogy a fejedelmek és vezérek a kedvenc sólymaikról nevezték el magukat. Árpád-házi királyi családunk is a Turul nemzetség nevet viselte a krónikások szerint, akik Géza fejedelmet de genere Turul néven említik.”

Az égi farkasok

Botond egy vörösszárnyú ölyv (tudományos nevén Parabuteo unicinctus) gazdája. „Ez a madár Amerika déli részéről származik, Mexikón és Közép-Amerikán át egészen Argentínáig és Chiléig megtalálható. Trópusi, szubtrópusi területen él, bozótosok, kaktuszosok, fél-sivatagok lakója, testhossza 45-55, szárnyfesztávolsága pedig akár 120 centiméter, testtömege 550-900 gramm, a tojó nagyobb a hímnél – mondja a solymász. – Kisemlősökkal, rágcsálókkal, madarakkal táplálkozik, s a különlegessége, hogy ez az egyetlen ragadozó madár, amely farkában is képes vadászni. A csapatban vadászó madarakat ezért is nevezik égi farkasoknak. Míg a hímek felkajtatják a zsákmányt, addig a testesebb nőstények elejtik.” Botond vadászmadara hazai tenyészetből származik, ember által nevelt, úgynevezett imprinting madár, amely még fióka-ként került gazdájához – ez esetben olyan szoros kötelék alakul ki, hogy a madár a gondozóját valósággal a fajtársának tekinti. „Amint hozzám került, lépésről lépésre haladva elkezdtem az idomítás folyamatát – avat be Botond. – A madár a lábára béklyót kapott, és pórázt, s elkezdtem kézre hívogatni. Ahhoz, hogy az ember kezére repüljön, jutalomfalat szükséges. Feleslegesen nem repül, szívesebben ücsörög egy fán, a repülés ugyanis energiavesztéget jelent, a zsákmányért viszont természetesen útra kel.

Napról napra növeltem a távot, s amikor már 25-30 méterről is stabilan repült a kezemre, elhagytam a zsinórt. Ez a madár szabadon röptül körülöttem, sőt, arra is képes, hogy kövessen engem, s csak akkor jön oda, ha hívom. Nyílsebesen csap le a zsákmányra, a karmával veti rá magát. Ám fontos, hogy ebben a mesterségben nem lehet hibázni, gyors és jó döntéseket kell hozni, tudnod kell, mit csinálsz, különben elveszíted a madár bizalmát.”

Botond és a vitorlázás

Napjainkban mintegy százötven solymásza van az országnak. „Sajnos a túlzottan szigorú szabályozás megnehezíti a solymászat iránt érdeklődők dolgát, hiszem, hogy többen is lehetnének azok, akik élhetnék, éltethetnék ezt az évezredek hagyományát – fogalmaz Botond. – Korántsem tartom magam csúcssolymásznak, jócskán van még mit tanulnom, de szeretem, hogy az életem része a solymászat, noha most más van a fókuszban. Gyermekként többszörös magyar bajnok vitorlázó voltam, az öcsém az olimpiai

ezüstérmes, világ- és Európa-bajnok Berecz Zsombor, akire nagyon büszke vagyok. Tőle kaptam ihletet 2016-ban, hogy harminc év után én is újra elkezdjek versenyezni, s a hajóosztályomban máris megnyertem az éves ranglistát. A szakmám asztalos, kiskoromban hajóépítő szerettem volna lenni, s az álomom most megvalósulni látszik, merthogy éppen egy közel százéves vitorlást újítok fel. A szivar alakú, fa árbocos balatoni cirkálón a madárnak külön ülőkéje lesz, s együtt hajózunk majd. Voltaképpen ebben a tervemben is visszaköszön tehát a hagyományőrzés.”

A solymászat mint fogódzó

Mínthogy a solymászat az ősi örökségünk, Botond szerint mindannyiunkban ott van ennek tudása. „Benne van a vérünkben, a múltunkat pedig nem tudjuk levetkőzni – vallja. – A vadászmadarakkal való foglalkozás emeli az ember lelkét, segít visszatérni az erőnkhez. Nem alaptalanul vagyok büszke a magyarságomra. Az egész világ sokat köszönhet a nemzetünknek. Ám az elmúlt évszázadok ren-

geteget ártottak a magyarságtudatnak. Számos kegyetlenséget műveltek a népünkkel, Trianon sem volt véletlen. A tűz, az energia 1848-ban még megvolt, és 1956-ban is előjött, s hiszem, hogy most is ott van bennünk. Ha minden magyar pontosan tudná, kik vagyunk, kik voltak az őseink, legyőzhetetlenek lennénk. Bár így is azok vagyunk, még ha épp nem is nagy folt vagyunk a világ térképén. A szívemben érzem az ősi erőt, valósággal beleborzongok, ha csak beszélek róla. Páratlan erkölcsi értékek vannak a magyarok lelkébe írva. Ha az emberek megtapasztalnák, mit jelent magyarnak lenni, gyökeresen megváltozna az életük, a gondolkodásuk. Mindig lesznek, akik olyan tudással és lélekkel tudják képviselni a nemzetet, hogy az megtörhetetlen lesz. Egy kicsiny mag is terebélyes fává sarjad. Ha a magadéva teszed, ami évezredek át a tiéd volt, ha rátalálsz az örökségedre, akkor nem lehet majd megállítani. A solymászat számomra fogódzót ad. Ha a madár a kezemen van, sokkal inkább tudom, ki vagyok...”

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Mesesarok

A mogyorófa

Írta: Feketéné Schneider Mária, illusztrálta: Csepeliné Okszana

A történet kezdete régre nyúlik vissza. Azt követően, hogy a nagyapám az I. világháború után leszerelt a katonaságtól, a helyi főhercegi kastély uradalmában helyezkedett el. Úgynevezett parádés kocsis lett a foglalkozása. Mit is jelentett ez? A nagyapám a főhercegi család tagjait és neves vendégeit díszes hintóban szállította oda, ahová éppen utazni kívántak. Volt két szép lova, amelyeket ő tartott rendben, etette, takarította őket, és ha indulni kellett, fényes-díszes lószerszámot adott rájuk. A két ló fekete szőre csillogott a napfényben. A kastélypark területén akkoriban is olyan különleges fákat ültettek, mint a ritkaságnak számító török mogyoró. Néhány év múlva már termése is volt, amely feltörve finom csemegének számított. A nagypapám kapott néhány szem mogyorót, ám nem törte fel, nem ette meg, hanem hazahozta, és elvetette a kertjében. Két szem ki is kelt a következő évben. A nagypapám nagy szeretettel gondozta a két magoncot. Ám még ugyanebben az évben volt egy nagy vihar, melynek következtében eltörött az egyik hajtás. Már csak a „testvére” maradt. A nagypapám nagyon féltette a kis fát, ezért karót tett mellé, s hozzákötötte, hetente többször is meglocsolta. A nagypapám még abban az évben házasságot kötött, kislánya, az én anyukám egy év múlva született. Ebben az évben a kis magonc eléggé megerősödött ahhoz, hogy a nagypapám a végleges helyére ültethesse. Ahogy növekedett a fácska, a kislány úgy cseperedett vele. A fa jó helyre került, mert növekedése látványos volt évről évre. Hamarosan magasabb lett, mint a ház, amelyben élt a család. Akkor már termése is volt, amelyet anyukám előszeretettel törögetett. A barátnők is szívesen besegítettek a mogyoró feltörésébe, hiszen az akkor még ritkaságszámba menő török mogyorót ők is megszerették.

A fa egyre nagyobb lett, formás alakja igen feltűnővé tette. A kicsi lány pedig felnőtt nővé érett, majd ő

is férjhez ment. Lakodalmát a már terebélyes mogyorófa alatt ülték meg. Én még nagyon sokára születtem. A fa minden évben egyre terebélyesebb és nagyobb lett. „Nyáron a fa árnyékában hűsöltünk, no meg az udvarban lévő óriási körtefa árnyékát élveztük” – mesélte anyukám. Tényleg így volt, mert amikor elmesélte, kezdtem visszaemlékezni. A mogyorót én is nagyon szerettem. Mint az anyukám, én is a kis barátnőimmal együtt törtem fel a csonthéjakat. Akkor már óriásira nőtt a fa. Uralta a környéket. Időközben én is felnőttem, s családot alapítottam. Új házra volt szükségünk, a család portáján akartunk építkezni. Mivel a miénk volt az utolsó ház, a villanyvezeték csak eddig ért el. Új oszlopot kellett volna felállítani, de a probléma az volt, hogy útban állt a mogyorófa. A villanyszerelők nem tudták – vagy inkább nem akarták – kikerülni. Azt javasolták, hogy vágjuk ki. Nem akartuk elhinni, hogy ez lehet az egyetlen megoldás, de szerintük ez volt. „Vagy kivágják a fát, és akkor lesz villanyuk, vagy nem vágják ki, és akkor gyertyával fognak világítani” – hangzott a válasz. Hetekig tanakodtunk, mit is tehetnénk, de más megoldás híján ki kellett vágnunk a fát. Egy nap, amikor munka után hazafelé tartottam, s befordultam az utcánkba, már messziről láttam, hogy a fa széles alsó ágait levágták, és egyre feljebb haladtak az ágak lefűrészelésével. Sírva érkeztem meg. Hát tényleg kivágják, hogy legyen villanyunk! Lassan lefűrészelték az összes ágát, végül a törzse következett. A vastag, egyenes törzset nagy darabokra szabdalták. Ezeket a darabokat évekig hagytuk száradni. Amikor elkészült az új ház, a fa darabjaiból deszkákat fűrészeltettünk. Szép széles deszkákat kaptunk, s arról álmodoztunk, hogy lépcsőt készíttetünk belőlük. Álmunk később valóra vált: otthonunk lépcsői az egykori török mogyoró törzséből épültek meg – a nagyapám fája így született hát újra.

Konyha Gyümölcsleves és bulgursaláta

Az Endresz György Általános Iskola konyhájának rovata

Az e havi menüben már teljesen az ideiség üdeségét ragadom meg. Finom erdei gyümölcslevest és vitaminokban gazdag, friss salátát készítünk párolt citromos halfilével.

Erdei gyümölcsleves

A közétkeztetésben csak hőkezelt étellel szolgálhatunk. Ezért melegen készítjük el ezt a csodás szín- és ízvilággal rendelkező levest. Otthon joghurtos turmixhoz hasonlóan hidegen készíteném, de most a vizet felforraltjuk, sózzuk, ízesítjük fahéjjal, szegfűszeggel. A gyümölcsöket a forró vízbe tesszük, majd hamar simára turmixoljuk. Tejszínes vagy tejfölös habarással sűrítjük, tejjel még dúsítjuk. Ízlés szerint cukorral vagy mézzel édesítjük, esetleg a vaníliás cukorral „koronázzuk”, s lehűtjük. Tálaláskor tehetünk rá tejszínhabot. Még elképzelni is csodálatos!

Megrendelhető az iskolaietkezes@felcsut.hu e-mail címen vagy a +36 30/862-2216-os telefonszámon. A heti étlap elérhető az Iskolai étkezés – Endresz György Általános Iskola Facebook-oldalon.

Fotó: everydayhealthyrecipes.com, recipecontent.fooby.ch

Bulgursaláta citromos, párolt halfilével

Ez a tartalmas étel a tavasz üdeségét hozza el az asztalunkra, főleg ebben a kombinációban. Ki szeretném emelni a bulgur jótékony hatásait: Folsavban, foszforban, magnéziumban, káliumban és vasban gazdag. Rosttartalma több mint ötszöröse a barna rizsének, ezért fogyókúra, inzulinrezisztencia, cukorbetegség esetén, de akár az egészséges táplálkozás kívánalmait is más köretek tökéletes alternatívája. Tárogatja a szénhidrát-, a fehérje- és a zsíryanagycserét.

A bulgur gyakorlatilag tört, hántolt búzaszem, mely remekül veszi át az ízeket, ezért használható kiválóan akár salátákban is. A friss zöldségeket (paradicsom, uborka, paprika, lilahagyma, fejessaláta) apróra összevágjuk, majd óvatosan összekeverjük a párolt bulgurral, meglocsoljuk olívaolajjal, esetleg megszórjuk egy-két szem olívbogyóval, és frissen fogyaszthatjuk is. Akár önállóan is teljes értékű étel. Ha rendszeresen fogyasztjuk, sokat teszünk az egészségünkért.

Hozzá tengeri halfilét párolhatunk. A halszeleteket kiolvasztjuk, sózzuk, borsozzuk. A tepsibe sütőpapírt helyezünk, vékonyan megolajozzuk, majd ráhelyezzük a halakat. Citromot facsarunk rájuk, aztán 150 fokban mintegy 15 percig sütjük. Végül a halszeleteket ráhelyezzük a salátánkra.

Nagy László

Kert Nyári metszés

A Kertészeti Áruháza rovata

Megfelelően fenntartott kertben (véelmezve a folyamatos öntözést és tápanyagpótlást is) a növényeink mostanra elburjánzottak, ezért szükségessé vált a metszés.

Általános szabály a virágzó cserjékkel kapcsolatban, hogy a virágzás elmúltával egyharmad részben nyessük vissza őket, az oldalirányú terjeszkedést pedig drasztikusan szüntessük meg. A szükséges metszés után a növény megfelelő életkörülmények esetén gyorsan regenerálódik, és növekedésbe kezd. Következő évi megjelenését, virágainak mennyiségét nagymértékben befolyásolja a nyári metszés. A metszést lehetőleg kora reggel vagy késő délután végezzük jól előkészített eszközzel, amely biztosítja a vágások minőségét. Egy rosszul metszett, „nyiszatolt” növény hajlamosabb a fertőzésekre.

Metszés után következzen a célirányos tápanyagpótlás, használhatunk szerves trágyát vagy fajtaspecifikus granulátumot is. A tápanyagpótlás eredményességét nagyban befolyásolja a szükséges víz pótlása.

A nyári hónapokban örökzöldjeinket is formázhatjuk. Ha tömöríteni szeretnénk, metszéssel alaposan kurtítsuk vissza az egész növényt, ezáltal készítjük az új hajtások kinevelésére. A magasságot is erőteljes metszéssel szabályozhatjuk. A növény kinevel majd magának egy másik vezérágat, így esztétikailag is tetszetős marad.

A kerti munkák egyik leginkább balesetveszélyes része a metszés, ezért fokozott figyelemmel járjunk el. Magasban végzett munkák esetén kérjünk segítséget a létra tartásához, vagy speciális támasztékkal ellátott létrát használjunk. A vágóeszközök is rendelkezzenek a szükséges védelmi felszereléssel – például a sövényvágó nagy figyelmet kívánó eszköz. Ollóinkat élezzük meg, és az előírásoknak megfelelően használjuk. A metszések között – lehetőleg minden növényváltáskor – 5-8 százalékos ecetes vízben fertőtlenítsük az ollókat.

A metszés után a növények megfiatalodva gyorsan friss hajtásokat hoznak, hogy pótolják az elvesztett zöldfelületet, ezért a gyérítés valóban fontos feladat, amelyet mindig időben kell elvégezni.

Fotó: pexels.com

Harangszó

Mire jó a zárándoklat?

Katolikus gondolatok

Mindenki hallhatta már a kifejezést: „zárándokolni” – ez azt jelenti, hogy lemondásokat vállalva – általában messzire – egy jeles, szent helyre elmenni. A zárándoklat nem csak a keresztény vallás sajátja, tulajdonképp minden nagy világvallás hitgyakorlatai között szerepel. A keresztény zárándoklat mindig a megtisztulás, a felajánlás és a hálaadás háromszögében határozható meg.

A megtisztulás

A zárándoklat során mindig jelen van az áldozat vállalása. Ebben igencsak különbözik a minél több kényelmet biztosító nyaralástól vagy a kirándulástól. Gondoljunk csak arra, hogy zárándoklataink célpontjai legtöbbször igen keresett szent helyek. Jeruzsálem, Róma, Santiago de Compostela, Lourdes, Fatima, Taizé, Czestochowa, Medjugorje vagy Csíksomlyó évenként milliós nagyságrendben fogad zárándokokat. Ezeken a helyeken a tömeg, a vele járó zaj, por és egyéb veszélyek biztosan kikerülhetetlen jelenségek, amelyekhez hozzáadódik, hogy általában még éjszaka sem tudjuk magunkat az otthoni körülményekkel megegyező módon regenerálni. Az órákig tartó sorban állás jellemzően melegben, az alacsony higiénés körülmények és az idegen konyha okozta problémák inkább előbb, mint utóbb a legerősebb szervezetet is próbára teszik. Mindemellett a zárándoklatok sohasem olcsók, mivel ezeken a frekvencián helyeken valóban van kereslet a legtöbb embernek szükséges tárgyak és szolgáltatások iránt. Egyetérthetünk tehát abban, hogy egy zárándoklatnak van mit felajánlania megtisztulásáért.

A felajánlás

A zárándok felajánlása általában személyért történik. Saját magáért, szeretteiért, hozzátartozóiért, esetleg betegségben, megtevélyedésben szenvedő embertársáért, élőért vagy elhunytért. Ilyenkor a zárándoklat során sokszor gondolunk rá, imádkozunk érte, elmélkedünk arról a személyről, akiért a felajánlást tesszük. Felajánlhatjuk zárándoklatunkat egy célért is. Ekkor ugyanazzal az alázattal kell kérnünk Urunkat, mint amikor személyért imádkozunk. A hívó zárándok hiszi, hogy Isten nem hagyja figyelmen kívül felajánlásainkat, de Ő dönti el, hogy mikor és milyen formában teljesíti, és az is megtörténik, hogy nem teljesíti, ha az valamelyik érintett fél üdvösségének útjában állna. Eddigi tapasztalataim szerint Isten rendkívül kreatív, ha arról van szó, hogy meghallgasson egy imát, és elfogadjon egy felajánlást.

Fotó: pexels.com

A hálaadás

A hálaadás mint momentum minden zárándok számára magától értetődő. Kivétel nélkül minden zárándok a zárándoklata előtt, alatt vagy után hálát érez a szívében Isten és a legkülönbözőbb személyek iránt. Egyértelmű, hogy a zárándoklat vezetőjének hálásak vagyunk. Természetes az is, hogy azoknak, aki fáradságos utunk alatt ételt, vizet, árnyékot, segítséget, jó szót adtak, hálaival tartozunk. Ám tovább gondolva a velünk történeteket feltehetjük a kérdést: Vajon azok, akik útítársul szegődtek hozzám, miért voltak kedvesek velem? Miért adtak a sajátjukból? Miért gyakorolták a felebaráti szeretetet? Miért jöttek el ezek az emberek, és miért jöttem el én erre a zárándoklatra?

A megajándékozottság élménye gyermekkorunktól azt a vágyat ébreszti bennünk, hogy mi is ajándékozzunk. Egy zárándoklat kitűnő alkalom arra, hogy mindkettőben legyen részünk – Isten segít.

Baboss Botond katolikus lelkipásztori munkatárs

A lélek, mint a szél

Református gondolatok

tő valóság. A szél nem van, hanem fúj. A szél történik. Ilyen a Szentlélek is. A Szentlélek, mint a szél is, a munkájából, hatásaiból ismerhető fel és írható le. Hát hogyan munkálkodik Isten Lelke? Milyen munkát is végez életünkben?

Egy hajóséletből vett képpel: Amikor szélcsend van, a vitorláshajó életelenül, mozdulatlanságba zárva vesztegel a tavon, vitorlái összeesetten, gyűrötten, funkcióvesztetten lógnak a semmiben. És akkor történik valami. Jön a szél. Történik a szél. Fújni kezd a szél. S a hajó vitorláit kibontja, kicsomagolja. Azok teljes széltükben és hosszukban szél alá kerülnek, irányba állnak. A hajó elindul. Ez a hozzáértők szerint a vitorlázás legszebb momentuma. Amikor jön a szél, és megtörténik ez a szélbe kerülés, vitorlabontás, elindulás. Gyarló a hasonlat, de ilyen a Szentlélek munkája, története. Ilyen életvitorlákat kibontogató, kicsomagoló munka.

Isten Lelkének munkája az, hogy kibontogatta, kicsomagolja számunkra Jézust. Jézus személyének lénye, lényege be van csomagolva. Ebben az elrejtettségben nem ismerhette fel senki önmagától élete Urát, Istenét. S ha valaki felismerte, az a Szentlélek munkája volt. A Szentlélek bontogatta ki Jézus személyének titkát az egykori tanítványoknak. A Lélek története és munkája az, ha valaki előtt kibomlik Jézus személyének titka. Ma is be van csomagolva Jézus. Bele van csomagolva néhány régi sztoriba, amiről ez a kezemben lévő könyv beszél. Bele van csomagolva Jézus titka a vasárnapi prédikációk emberi szavaiba. Bele van csomagolva Jézus titka egy falatka kenyérbe és egy kortynyi borba. S mi ezekig a csomagokig eljuthatunk, de értékelnek, használhatatlanok maradnak számunkra addig, amíg a Szentlélek ki nem bontja azokat, ki nem csomagolja azokat, feltárva a titkot: Jézus a te sze-

mélyes megváltód, a te életed Urává lehet!

De Isten Lelkének a munkája az is, hogy kibontogatta, kicsomagolta az ember személyiségét. Mint a hajó a szélcsendben, veszteglésre kárhoztatott az emberi életünk a Lélek nélkül. Bűneink lepleibe van beleburkolva életünk. A hétköznapiok vágyott túlélése okán millió álarc mögé bújtatjuk igazi énünket, jobbik énünket. De Isten Lelkének munkája, hatása életünkben az, hogy kicsomagol bennünket, kibontogatja életünket, legjobb és legigazibb önmagunkká alakítgat bennünket. Akinek életét átjárja az Isten Lelke, annak élete, személyisége napról napra formálódik, alakul. Annak belső lelki világa mellett kapcsolatai nem stagnálnak, hanem kibomlanak, épülnek, fejlődnek. Akit átjár az Isten Lelke, annak életéről leplek, álarok, béklyók hullanak le, s lehet Isten alkotta önma-ga. Isten Lelke az, amely kibonthatja legjobb énünket.

De egy gondolatot hadd mondjak arról is, hogy a Szentléleknek ez a kibontogató, kicsomagoló munkája életünkben nem csupán önmagunkra nézve történik. Isten Szentlelke kicsomagolhatja, kibontogatja az embert mások számára. Azért a Lélek munkája, ereje, hatása az, hogy abból másoknak is hasznuk legyen. Luther mondja valahol: „Légy a másik ember Krisztusává!” Erre csomagolhatja ki, szabadítja fel, indítja meg Isten Szentlelke az emberi életet. Mert ahol a Lélek szele fúj, ahol a Lélek történik, ott talán titokzatosan, de mégis érezhetően hihetetlen változások történnek a mindennapok világában is.

Így egyetlen, de nagyszerű lehetőségünk marad. Az, hogy életvesztegléseink szélcsendjébe belefohászkozzunk: Szentlélek Isten, bontsd ki Krisztust nekünk. Bontsd ki személyiségünket, legigazabb énünket. S bonts ki minket egymás számára.

Dr. Hős Csaba református lelkipásztor

Mozaiik Tudta-e, hogy...

„Arany-lakodalmom Felcsúthoz. József főherceg felcsúti birtokán szép ünnep volt tegnap. Két gazdatisztje, Iringer Ferenc és Iringer József, akik testvérek, egy napon ülték meg az arany-lakodalmukat. Ötven év előtt történt, hogy a két Iringer egy és ugyanazon a napon megnősült. Két nővért vettek el feleségül. Az egyiknek harminczkét unokája van immár, a másiknak csak tíz. József főherceg Alcsúthról áthajtatott Felcsúthra, hogy szintén jelen legyen az ő derék uradalmi tisztjeinek szép családi ünnepén.”

Anyák napja alkalmából bemutatok egy kettős felcsúti aranylakodalmat, melyről a Magyar Újság című napilap az 1897. évi számában tudósított, hiszen az ünnepségen még József főherceg is tiszteletét tette.

Akkoriban természetes volt, hogy több generáció él egy háztartásban, és ahol 32 unoka szaladgál az udvaron, ott – bátran mondhatjuk – mindennap gyermeknap van. Mivel májusban a hősök napját is ünnepeljük, a nagymamát is köszönhetjük, elvégre méltán tekinthetjük igazi hősnek (persze a nagypapát is).

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester május hónap legalább hetven esztendő megélt születésnaposait is köszöntötte.

Harangozó Ferencné Ilona a 84., Dobai Jánosné Gizella a 70., Széchenyi Gizella a 71., Kalmár Jánosné Mária a 86., Fogarasi Józsefné Mária a 98., R. Dobozai Gábor Dánielné Margit a 78., Halmi Istvánné Mária a 83., Kószás Sándorné Margit a 70., Apróné Salgóvári Erzsébet Kornélia a 72., dr. Németh Gábor József a 74., Rohonczy Józsefné Mária a 73., Groszeibl Ferenc a 72., Monostori Andrásné Mária a 78., Simon Istvánné Ilona a 73. születésnapját ünnepelte.

Isten hozta!

Újabb jövevények érkeztek közösségünkbe.

Bereczki Péter –
Benis Marianna és Bereczki Péter kisfia – május 6-án,

Pál Zente –
Pál-Makovinyi Cintia és Pál Erik kisfia – május 9-én született meg.

Felcsút Községi Önkormányzat meghirdeti
„A legszebb konyhakertek” programot
Várjuk minden konyhakerttel rendelkező kertművelő és közösség jelentkezését!

Jelentkezési határidő: 2023. június 15.
Jelentkezési lap kérhető és leadható: KÖZSÉGI KÖNYVTÁR 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 68.
Szecsódi Zsoltné 06/70-338-48-14,
e-mailben is beküldhetik a jelentkezési lapot: szecsodizsuzsa@freemail.hu címre

Nevezési kategóriák: **Balkon:** Erkélyen kialakított
Mini: 10 – 50 m²
Normál: 50 m² felett
Közösségi: Óvodák, iskolák, csoportok, szervezetek által megművelt kertek

Eredményhirdetés: 2023. augusztusában - Csúti Vigasságok

Mészáros László István
polgármester

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

VÁL-VÖLCYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát és édes almalét egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojóháznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

GONDOS TŰZÉP
Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is felvesszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

Április 1.-én nyit az Alcsútdobozai Kalandpark!

Ha aktív kikapcsolódást kerestek, várunk szeretettel az Alcsútdobozai Kalandparkban minden szombaton és vasárnap! Jó program az egész családnak!

20 fő feletti csoportokat hétköznapiakon is fogadunk. Bejelentkezés: +36305575460

alcsutikalandpark www.alcsutikalandpark.hu +36 20 387 4613

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

R-KORD

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és erősáram tervezése, kivitelezése

PUSKÁS SPORT HOTEL AKADEMIA

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás: Bicske, Kossuth tér 14.

Minden hónap első hétfőjén, 13.00–16.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája:

Bicske, Szent István út 1.

Páros héten: szerda, 16.00–18.00

Páratlan héten: csütörtök, 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás: Tel.: 22/594-036

Hétfő: 8.00–16.00

Szerda: 8.00–16.00

Péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák: Tel.: 22/594-036

Hétfőn 8 órától,

előzetes időpontfoglalás alapján, amíg van érdeklődő.

Orvosi rendelő, Faluház: Fő u. 137., tel.: 30/876-8145

Hétfő és szerda: 12.00–15.00,

kedd és csütörtök: 9.00–12.00,

péntek: 8.00–12.00

Gyógyszertár, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/252-550

Az orvosi rendelő rendelési idejében tart nyitva.

Fogászat, Faluház: Fő u. 137., tel.: 22/668-224 (dr. Hargitai László)

Szerdán 11 és 16 óra között (előjegyzés alapján)

Gyermekorvos, Tamássy-Margalit-kúria:

Fő u. 68., tel.: 20/395-5555 (dr. Varga László)

Kedd: bejelentkezés 12 és 15 óra között,

rendelés 13 és 15 óra között

Csütörtök: bejelentkezés 13 és 15 óra között,

rendelés 14 és 16 óra között

Orvosi ügyelet: Az orvosi ügyeket a bicskei központi ügyelet látja el.

Tel.: 70/370-3104 és a 104-es központi hívószám

Hétköznap délután 4 órától másnap reggel 8-ig,

hétvégét és ünnepnapokat megelőző utolsó munkanap

16 órától az azt követő első munkanap 8 óráig.

Védőnői szolgálat, Faluház:

Fő u. 137., tel.: 30/970-8517 (Makai Kinga védőnő)

Tanácsadás szerdánként 9 és 13 óra között

(előzetes bejelentkezés minden esetben szükséges)

Faluház: Tel.: 22/594-368, Szarvas Józsefné: 70/450-8704

Posta: Fő utca 73., tel.: 22/594-049

Hétfőtől péntekig 8-tól 16 óráig

Könyvtár: Fő u. 68., tel.: 70/338 4814

Hétfőtől péntekig: 8.00–12.30, 13.30–16.00

Körzeti megbízott: Fő u. 191., tel.: 20/526-8664 (Gáfor János)

Esély Gyermekjóléti Alapítvány: Fő u. 68., tel.: 22/999-424, 70/450-8733

Fotó: Talentis Event and Marketing

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 800 példányban.

Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu,

Kéziratleadás: 20/336-2680; hirlap@felcsut.hu, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu